

ГУБЕТТА.

Да, госпоже.

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ.

Ще дойдътъ ли и пяттима-та?

ГУБЕТТА

Безъ друго.

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ,

Тъ мя страшно засрамихъ, Губетта.

ГУБЕТТА

Азъ не бѣхъ тамъ.

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Тъ ся показахъ немилостивы.

ГУБЕТТА

Име-то ли ви казахъ ?

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Обезчестихъ мя съ него ?

ГУБЕТТА

Верѣдъ балъ-тъ ?

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Прѣдъ Дженаро !

ГУБЕТТА

Тъ сж сторили лудъ дързость гдѣто сж оставили Венеція та сж дошли въ Ферраръ. Нъ пжкъ не могли сж да направѣтъ другоаче, понеже гы е избралъ сенать-тъ, за да участвувать въ посолство-то, кое-то пристигна минала-та седмица.

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Ахъ, сега той мя мрази и презира, и за всичко тъ сж причина. — Ахъ ! Губетта, щж си отмъстихъ !